

Nejprve se musím omluvit za zpožděnou reportáž, jelikož jsem onemocněl těžkou chorobou (kašle a rýma).

Ve čtvrtek 19.1. odpoledne se naše severské etnikum, ve složení Láďa z Hvozdu, Voříšek a Já, nalodilo do povozu zvaného automobil a vydalo se na závody BPA G12. Cesta probíhala bez větších dopravních komplikací. V polovině cesty do Pardubic jsem oslovil Voříška s Láďou, jestli nepotřebují kouřovou přestávku. Ihned bylo odpovězeno: "Nic neřeš a jeď, je moc velká zima.", že by se začali podřizovat protikuřáckému zákonu? No nevím???

Asi po hodině cesty jsme šťastně dojeli do cíle našeho výletu, což byl atomový kryt v Pardubicích, kde je umístěna skoro všem známá autodráha klubu SCRC Pardubice. Prostor už byl otevřen. Chvíli jsme museli hledat, zda se někdo z organizátorů nachází na místě. A hle, v koutku seděla zádumčivá osoba, ze které se záhy vyklubal sám velký The Doctor.

Po 18. hodině se sešlo sedm odvážlivců, kteří si chtěli zazávodit. V programu byl nastaven závod na 8x3 minuty a určeno pravidlo - nic se nezastavuje a každý si sám nasazuje. U mě byla jasná taktika: jezdit pomalu a nevypadávat, protože se mi nechtělo běhat dalších x kilometrů. Ostatní závodníci asi zvolili úplně odlišnou taktiku, čím víc budu běhat, tím lépe budu jezdit. Po několika hromadných srážkách, které jsem mávaje kapesníčkem ladně objížděl, bylo jasné, že pokud štěstěna bude stát při mně, mohl bych vyhrát. A tak se taky stalo, že jsem byl náhodou první. Na druhém místě se ztrátou dvou kol dojel Voříšek. Ostatní pořadí si už nepamatuji, ale to jistě není rozhodující, důležité je, že jsme si fajn zajezdili, dost nasmáli a těšíme na další prima závody.

Autíčkům zdar